

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za tuzemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din; Amerika letno 1 dolar. — Račun poštno hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Kmet ne pride iz stisk

Živimo v hudem času. Pred dvema letoma smo pisali, da so zagrnjene razsežne poljske vasi vse dolge zimske noči v temo. Vasi Poljske, ki zalaga druge države s petrolejem, obubožan poljski kmet pa si ne more privoščiti razsvetljave. Letos se godi prav tako po naših vaseh, ko marsikateri kmet nima denarja niti za vžigalice, kaj šele za petrolej. Spet gorijo tu in tam trske v času, ko teče mimo vasj električni tok. Mnoga naša kmečka gospodinja pošleđa navsezgodaj, kje se že kači iz dimnika, da si izposodi za zajtrk ogenj. Monopolska uprava bi mogla presenetiti našo javnost, če bi objavila, za koliko se je povečala poraba rdeče soli. Pač znak napredne živinoreje, bi sodil nepoučen opazovalec. Toda temu ni tako: za mnovega kmeta je postala bela sol razkošje, zato uživa škodljivo živinsko sol.

Danes je lačen on, ki vse redi, bos in zakrpan on, ki vse obuva in oblači. To so zla znamenja naše dobe in glasen opomin, da se mora naše gospodarstvo preurediti. Kje naj vzame naš kmet denar za zapadle obresti? Davčni rubežnik mora marsikje s praznimi rokami z dvorišča, ker nima več kaj zarubiti. Kako je zašel naš kmet v sedanjo stisko? Temeljni vzrok za vse to gorje je svetovna gospodarska kriza, pravijo učeni ljudje. Naš kmet pa ve, da je to le delno res, a da so

glavni vzroki družajni. Koliko strži kmet za par pitanih volov? V najboljšem primeru tri in pol tisoč dinarjev. Pred vojno, ko položaj kmeta tudi ni bil rožnat, je dobil živinorejec za enak par volov poldrugi tisoč tedanjih kron. Za ta denar je mogel plačati kmet davke, zavarovalnino in obuti ter obleči vso družino. Kako tudi ne, saj znese 1500 predvojnih avstrijskih kron v današnjih dinarjih 24 tisočakov. Aha, poreče naš kmet, s to vsoto bi se pa tudi danes odpehnile najhujše potrebe v hiši. Kakor je ta vsota res lepa, vendar ne ustreza predvojnemu razmerju cen. Na eni strani so padle cene vsem kmetijskim pridelkom, a cene kmetovim potrebščinam so se zvišale, v mnogih primerih podvojile. Zdaj pa je po sili razmer odrekla še zadnja opora našega kmeta — les.

Kako priti spet do boljših časov za našega kmeta, ki so pogoj za boljše čase vseh drugih stanov? Mnogo se svetuje zdravil, mnogo se posvetujejo učeni zdravniki, a res učinkovitega zdravila doslej še ni bilo. Cene kmetijskim pridelkom morajo biti v pravem razmerju s cenami kmetovim potrebščinam. Do tega, rekli bi, gospodarskega ravnovesja se moramo povzpeti in bi bilo za velik kup težav manj. Lotiti pa bi se bilo treba teša vprašanja z vso temeljitostjo, ki edina jamči za resen uspeh.

Topla zima nesreča za kmeta in rudarja

Pretoplo vreme, ki ga ni kmet prav nič vesel, povzroča hude skrbi tudi rudarjem. Take mile zime ne pominjo niti najstarejši ljudje. Siromašni meščani so zadovoljni z njo, a kmet se je boji, ker lahko sledi pozeba prezgodnje rasti, a rudarju jemlje možnost dela.

Že lani, ko je bila zima ugodnejša, je rudar delal komaj 12 do 13 dni na mesec. A kaj bo letos, ko imamo sredi januarja pomladno vreme? Če se vreme v kratkem ne izpremeni in ne nastopi hujša zima, lahko pride v naših rudniških krajih do še večje bede. Rudarji praznujejo še zdaj v januarju, ko so druga leta največ delali. V začetku meseca v Trbovljah odrejenih 18 delovnih dni je bilo zadnje dni skrašenih na 16. Pa še ni zanesljivo, če bo pri tem ostalo. Kako se bo naš rudar preživljal poleti, če se že zdaj v zimskih mesecih praznuje v takem obsegu?

O tem perečem vprašanju naše ožje domovine morajo odločilni činitelji že zdaj voditi račun.

Narodni poslanci iz dravske banovine, ki pojdejo te dni v Beograd k zasedanju narodne skupščine, naj se zavedajo, da vprašanje slovenskih premogovniških revirjev ni vprašanje Trbovelj, Hrastnika in Zagorja, marveč vprašanje vsega slovenskega gospodarstva. Gre za obstoj enega najmoderneje urejenih velepodjetij na slovenskem ozemlju in za življenje tisočev sinov našega naroda in njihovih družin. Kot zastopniki slovenskega delovnega ljudstva morajo nastopiti proti vsakemu nadaljnemu zapostavljanju slovenskih premogovnikov. Vsako nadaljnje znižanje dobav državnim železnicam bi spričo letošnje skrajno mile zime dovedlo neogibno do hude nesreče v slovenski rudarski industriji. Slovenski poslanci naj združeno zastavijo na odločnih mestih vse sile, da se ta nevarnost odvrne od našega že tako bednega premogovniškega delavstva.

Tri vrste meščanskih sol

Glavni prosvetni svet v Beogradu je končal te dni prvo zasedanje v letošnjem letu. Na zasedanju je sestavil predlog novega učnega načrta za meščanske šole. Po tem načrtu bodo meščanske šole po krajevnih razmerah in potrebah razdeljene v tri glavne vrste (kmetijsko, trgovsko in obrtno-industrijsko). Kmetijska vrsta meščanskih sol bo urejena po vzorcu francoskih višjih ljudskih sol, trgovske in obrtno-industrijske meščanske šole pa bodo predstavljale posnetek češkoslovaških meščanskih sol s primernimi preureditvami za potrebe naše države.

Sestavljen je tudi seznam učnih knjig za posamezne vrste meščanskih sol. Novi učni načrt se bo začel uveljavljati s prihodnjim šolskim letom, tako da se bodo postopno prilagajali posamezni razredi novim predpisom.

Prosvetni svet je dalje razpravljal o osnovni višjih pedagoških sol v Zagrebu in Beogradu. Prišel pa je do zaključka, da to ne spada v njegovo območje in prepušča odločitev o teh vprašanjih prosvetnemu ministru.

Zanimanje za rejo malih živali tudi v Poljanski dolini

Smisel za umno rejo malih živali se širi danes že v najbolj oddaljene kraje naše Slovenije. Važnosti tega gibanja se zaveda zlasti naš mali človek, saj mu nudi umna reja v današnjih hudih časih vir skromnih dohodkov. Tako je tudi v Poljansko dolino že prodrla misel za širjenje umne reje malih živali. Zadnje medeljo je na pobudo ondočnih rejcev priredilo delavno društvo Gorenjski rejec malih živali iz Kranja prav dobro uspelo rejsko zborovanje v Poljanah nad Skofjo Loko v prostorih narodne šole. Precej prostorna šolska soba je bila čisto polna odraslih in mladih, ki se za to vrsto malega gospodarstva še najbolj zanima. Zbor je vodil predsednik društva g. Kristan in izrazil željo, da bi se tudi v Poljanski dolini odprla pot k izboljšanju gmojnega položaja našega človeka z rejo malih živali. V daljšem predavanju je urednik lista »Rejca malih živali« g. Inkret obrazložil pomen reje malih živali za malega človeka, poljudno razpravljal o reji koz, ovčangorskih kuncev in štajerske kokoši in tudi o plemenski odberji živali, kar je neobhodno potrebno za napredek v vsaki živinorejski panogi. Tajnik g. Herlec je naglašal organiziranje kot najno sredstvo za pospeševanje umne reje malih živali tako v strokovnem kakor tudi v socialnem oziru. Priporočal je rabavo strokovnega lista »Rejca malih živali« in včlanjenje rejcev v najbližja strokovna društva, dokler se Poljanci ne osamosvoje.

Predavanjem je sledil živahen razgovor, ki se je nadaljeval še zunaj šolskih prostorov, kar je le znamenje, da se je zanimanje za to

koristno panogo malega gospodarstva. Že precej razširilo. Gospodarskega predavanja se je udeležilo tudi takajšnje učiteljstvo s šolsko mladino, ki se je zlasti navduševala za rejo lepih angorskih kancev, ki dajejo trije na leto po en kilogram volne, za katero prejme rejec po 250 Din.

Lesni obrati počivajo

Škofja Loka, januarja.

Pomanjkanje trka na vrata, odkar sta ustavili obrat podjetji Hajrihar in Dolenc. Naš delavec svojega zaslužka ni shranjeval, marveč sproti porabljal. Drugače tudi moglo ni biti, saj prejemki niso bili toliko, da bi se dalo kaj prihraniti. S strahom in skrbmi na obrazih tavajo ljudje okrog obratov in prosijo, naj bi jih vendar spet sprejeli na delo. Stiska je neizprosna in ne pozna usmiljenja. Kjer so leta in leta pele žage, je zdaj tiho in mrtvo, kakor bi bilo vse pokopano. Kljub vsem prizadevanjem za enkrat ni nobenega upanja, da se bo položaj izboljšal. Te dni je šestčlansko odpovedništvo posetilo g. bana in mu očrtalo vso stisko delavstva, ki je bilo postavljeno sredi zime na cesto. V obratih je zaprosenih le nekaj ljudi, ki pospravljajo v red zadnje spomine lesnega obratovanja. Z ustavitvijo obratov so seveda zelo prizadeti tudi trgovci, ki blaga ne bodo mogli dajati na negotovo upanje. Vse javno življenje, družabno in društveno hira. Največji siromaki so pač družinski očetje, ki nimajo niti najskromnejših sredstev, da bi sebe in svojo družino preživeli.

Obljub, da se bo sedanji položaj popravil, je mnogo, toda od samih obljub ni moč goče živeti.

Politični pregled

V Veliki Britaniji je zavladata splošna žalost. V ponedeljek ponoči

je preminil Nj. Vel. kralj Jurij V.

Bolehal je že dolgo časa za bronhialnim katarjem, ki sicer ne bi bil nevaren, toda je spričo visoke starosti in oslabelosti srca postal usoden. Kralj Jurij V. je vladal Anglijo 25 let in bil med vsemi narodi velikega britan-

skega imperija priljubljen. Na londonske brzojavne urade prihaja zdaj nešteto sožalnih brzojavk z vsega sveta. Iz naše države so poslali sožalne brzojavke Nj. Vis. knez namestnik Pavle, vlada in narodna skupščina. Truplo pokojnega kralja, ki je preminil v kraljevem dvorcu v Sandringhamu, so prepeljali v London in ga položili na mrtvaški oder v westminstrski opatiji. Pogreb pokojnega kralja bo v torek v kapelico sv. Jurija na windsorskem gradu.

Po smrti Jurija V.

Je postal vladar britanskega imperija dovedanji prestolonaslednik, princ Waleški in se bo nazival kralj Edvard VIII. Novi kralj je že prisegel na ustavo. Kraljeva smrt na položaj vlade ni vplivala. Obe angleški zbornici sta se v torek sestali k skupni seji, na kateri je bilo najprej objavljeno poročilo o smrti kralja Jurija V., nato pa se je izvršila razglasitev dovedanega prestolonaslednika za kralja Edvarda VIII. Člani obeh zbornic so prisegli zvestobo novemu kralju.

Z abesinskih bojišč so prihajale zadnje dni nasprotujoče si vesti. Italijani so poročali o zmagah na jugu.

Abesinci pa so zatrjevali, da je šlo le za manjše praske.

Kaže pa vsekakor, da je na južni fronti spet mirnejše. Italijani so ustavili protinapade, ker vrše pregrupacijo čet. Na to fronto sta prispeli dve novi italijanski diviziji, ki bosta sodelovali pri novi italijanski ofenzivi v bližini Dola. Pa tudi abesinski poveljnik ras Desta dobiva okrepitev. Reuter poroča, da Abesinci nočejo ničesar vedeti o kakšnih italijanskih zmagah v Ogadenu. Abesince je nekoliko vznemirjal upor v pokrajini Godžamu, a po zadnjih vesteh je upor že udušen. Voditelju upora dedžasmaču Gesesu se je posrečilo pobegniti z velikim delom pristašev. Reuter poroča dalje, da pripravljajo Abesinci ofenzivo na severni fronti. Italijani po vesti Reuterja računajo, da bo vojna z Abesinijo trajala tri leta.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

»Razume se, da ne bom govoril o tem,« je dejal, »ker ti ne maraš, da bi.«

Janko se je naslonil nazaj in z užitek pogledal dim iz cigarete.

»Fina sorta, stric Viktor. In kako udobno se človek počuti pri tebi! Sploh je sijajno, da te imam. Pomisli, toliko da te nisem bil pozabil v teku let. Tako malokdaj smo slišali o tebi — še govorili smo jedva kdaj. Živ po em si nam postal šele takrat, ko si napovedal svoj poset. Tedaj sem šel v mamino sobo in si ogledal v njenem albumu tvojo sliko — edino, ki smo jo imeli od tebe in smo jo bili takisto malone pozabili.«

Viktor Trtnik se je zdajci vzravnal.

»Mojo edino sliko? Da — saj res nimate druge. Poslal sem jo bil tvoji mami, ko sem odpotoval.«

Janko je pokimal.

»Da, mama nama jo je takrat pokazala, nato pa jo spravila v album. Tam je ležala pozabljena vsa ta leta. Ko sem nedavno slišal, da pride, sem si jo prvič spet ogledal — to moram priznati, v svojo sramoto.«

Viktor ga je gledal, kakor bi mu jemal besede z ustnic.

»In si našel mojo sliko takrat še v albumu?« je vprašal malone hripavo.

»Seveda, saj je tičala še vedno tam, kamor jo je bila vteknila mama. Kakor vidim, se nisi bogve kaj izpremenil v teh letih.«

»Meniš?« je dejal Viktor raztreseno.

Nehote je moral misliti na vse presladke zgodbe, ki mu jih je pripovedovala o sliki

Kaj je resnica in kaj obrekovanje

Mošnje, januarja.

Na gnusne izmišljotine in napade na moško osebo tako v časopisju kakor tudi na shodih, ki jih je priredila JRZ, pojasnim vsem dostojnim volikem občine Mošnje kakor tudi slovenski javnosti nastopno:

Nisem imel namena oglasiti se pred javnostjo, ker smatram, da so volitve občinskega odbora popolnoma interna zadeva občine in občanov, toda moji nasprotniki so se v svoji onemoglosti poslužili časopisja in shodov ter zlili vso gnojnico svojih posod na mene.

Raznesli so polno besed in podtikanj, ki so same prazne marnje in ne nudijo prav nobenega dokaza, da bi storil ves dolgi čas svojega županovanja v občini Mošnjah kaj koli, kar bi bilo v škodo občine in občanov. Vse moje javno delo je pač javna knjiga, ker lahko vsakdo vidi in pogleda, kaj sem poleg uradnih dolžnosti kot predsednik občine delal za občane v splošno korist naših kmetov, obrtnikov tudi izven županovanja. Vsi dobro misleči občani to tudi spoznavajo ter so me zaradi tega pozvali, da prevzamem mesto nosilca liste za volitve dne 2. februarja. Ker sem to storil, je pokoncu ves Izrael. Šele zdaj spoznavam, koliko v naši občini pomenim, kajti neki pregovor pravi »da ni slab sad, ako se zaletavajo vanj ose in sršeni«.

Vprašam vse one gospode, ki imajo skomine po predsedniškem mestu v občini, zakaj Vas ljudstvo ni pozvalo, da prevzamete mesto nosilca na svoji listi in zakaj se skrivate za g. Pangercem, ako je vsa občina za vami. To je dokaz, da niste storili ljudstvu ničesar koristnega, in Vam povem, da mi z vsemi obrekovanji ne morete omajati zaupanja, ki ga ima ljudstvo do mene. Vsi prazni očitki, ki jih naslavljate na mene, zadenejo Vaše somišljenike. Samo en primer:

Na shodih in po občini se raznašajo neke fotografirane izjave, ki sem jih poslal finančnemu oblastvu v Radovljico: uradno. In kaj je na tem?

Beatrika in ki so se tako malo ujemale z Jankovimi besedami.

»Prav malo si se izpremenil,« je povzel Janko. »Črta okoli ust se je zarezala nekoliko globlje; tvoj obraz se mi zdi sedaj malec ožji, zato pa tudi pomembnejši in značilnejši. Drugače je ostal povsem isti. Veš kaj, stric Viktor, ali imaš kake svoje fotografije odveč? Rad bi jo imel zase. Na dan tvojega prihoda sem si hotel vzeti ono iz maminega alba. Toda prišel sem prepozno; Beatrika jo je bila baš zaplenila.«

Viktor Trtnik je sedel kakor okamenel. Šele čez nekaj hipov je počasi okrenil obraz proti Janku.

»Beatrika si je vzela sliko na dan mojega prihoda?« je vprašal zategnjeno. »Ali veš to z gotovostjo?«

»Kako pa. Saj sem jo našel baš, ko jo je bila vzela iz alba in jo je vtikala v okvir. Vprašal sem jo, kaj hoče z njo. In ona je rekla smeje se: »Človek mora vendar vedeti, kakšen je stric Viktor, in tudi čedno je videti, ako stoji njegova slika na mizi njegove nečakinje. Seveda, ne smemo mu priznati, da smo se doslej tako malo menili zanj.« Vidiš, stric Viktor, prejšnje čase bi mi bilo malenkost naglati te. Odkar pa me je Romana vzdramila in mi pokazala, kako grda je sleherni laž, ne maram tega nič več. Zato sem ti odkrito priznal, da sem te bil malone pozabil. A zdaj bi tako rad dobil tvojo sliko v svojo osebno last. Ali mi jo obljubiš?«

Ivan Slivnik: 9

Usodna žena

»Da, natanko vem. A pustiva zdaj to stvar, stric Viktor! Tako vesel sem, da si prišel k nam. Zdaj vsaj vem, kakšen bi hotel postati. Tudi Romani sem rekel včeraj, da si izberem tebe za zglede.«

»Tako? In kaj je dejala gospodična Severjeva?«

»Da imam prav in da jo bo jako veselilo, ako se bom ravnal po tem zgledu.«

»To je vsekako zelo laskavo zame.«

Janko je stisnil strica za komolec. »Nč se ne posmehuj, stric Viktor! Na to, kar pravi Romana, si lahko domišljaš. In tvoje posmehovanje me ne bo omajalo, da veš. Oh, če bi ti mogel povedati, kako dobro mi je zdaj pri srcu, ko imam pred seboj zglede in cilje, kateremu je vredno stremeti. Res, bil sem baš na poti, da se duševno povsem zapravim in pogubim. Nobene opore nisem imel, prav ničesar, kar bi me bilo izpodbujalo in mi naravnalo hrbtišče. Ako me ne bi bila vzdramila Romana — oh, vidiš, že spet sem pri nji! Prosim te, stric Viktor, ne povej živji duši, kaj je zame Romana.«

Viktor je zvedavo pogledal mladeniča. Pa ne, da bi čutil Janko do svoje popolisestre kaj več od zgoli bratovske ljubezni? Ne, ne; to domnevo je zavrgel takoj. Glas, s katerim je govoril Janko o gospodični Severjevi, ni bil glas zaljubljenega fanta.

Gostilničar Mirko Finžgar na Brezjah je hotel potočiti sod vina, ne da bi plačal občinsko, banovinsko in državno trošarino, pa ga je pri tem zasačil organ finančne kontrole v Radovljici. Kakor običajno pozove oblastvo občino, da poda izjavo o glasu prizadetega, v tem primeru o gosp. Finžgarju.

Jaz sem s svojo izjavo rešil g. Finžgaria, da ni bil kaznovan zaradi tihotapstva. Pa se vzlje temu zgraža vsa JRZ, kakor da bi občini naredil zavoljo tega bogve kako škodo. Vprašam pa zdaj, kdo je omadeževan. Ta primer pa tudi pokaže županstvu, kako je z uradno tajnostjo.

Drugi primer: Neki posestnik iz bivše občine Leš se je nekega dne spomnil, da ima še od Leš terjati nekaj za opravljeni kuluk in da naj mu sedanja občina Mošnjie kot skupna občina izplača okrog 20.000 Din. Ker je občinski odbor to zahtevo kot neupravičeno zavrnil, četudi je omenjeni posestnik vložil tožbo in jo je prva inštanca kot neutemeljeno zavrnila, se hoče občanom domovodati, da sem storil zaradi tega velikansko škodo občini. Toda vsi razumni gospodarji vedo, da sem s tem le obvaroval občino pred velikim izdatkom.

Vse te in enake laži pa pri volilcih ne zaležejo. Nasprotniki imajo tak strah pred mojo listo, da so gospodje zahtevali revizijo. Dobro, prav hvaležen sem jim, kaj prav revizija je pokazala, da nimam skupno z upravo niti najmanjšega dejanja, ki bi bilo v škodo občanov, niti pare neupravičenih izdatkov, niti pare nevpisanih dohodkov. Če bom vzlje temu razrešen, sem tudi na to pripravljen. Toda nihče ne more reči, da nismo delali ves čas pošteno in nesebično. To nam je v zadoščenje. Skupno s kandidati svoje liste mirno in samozavestno čakam 2. februarja ter pri tem preziram vsako bevskanje izza plota, ker sem prepričan, da bodo volilci vse to upoštevali, če bodo svobodno odločali.

Valentin Tonejc,
župan v Mošnjah

Po Sloveniji gre glas: „Domovina“ je za nas!

Viktor Trtnik je zdajci planil kvišku, stopil k oknu in ga odprl nastežaj. Potegnil si je z roko preko čela, kakor da mu je postalo vroče.

Janko ga je pogledal osuplo in iznenadeno, in ker mu ni odgovoril, je vprašal s tesnobnim glasom: »Kaj ti je, stric Viktor? Ali sem se ti s čim zameril? Morda sem te užalil s tem, ker sem ti povedal odkrito, da sem te skoraj pozabil? Ne bodi hud, da se nisem hotel zlagati.«

Viktor je globoko zasopel in se vrgel spet v naslanjač. Mirnodušje se mu je bilo vrnilo.

»Ne, dečko, prav nič se mi nisi zameril — narobe! Le samega sebe sem bil zalotil pri veliki bedariji, in to je zmerom neprijeten občutek. Mojo sliko seveda dobiš — in še s posvetilom. Toda s pogojem.«

»S kakšnim poveljem?«

»Da ne črhneš Beatriki besedice o tem, da si mi povedal, kako je prišla moja slika na njeno pisalno mizo.«

Janko ga je začudeno pogledal. »To ti obljubim prav rad. Toda čemu je treba zamolčati Beatriki to stvar?«

Viktor je pomislil. Nato je naglo rekel: »Zato, ker jo je pripovedovala ona malce drugače.«

Janko se je spomnil, da Beatrika koketira s stricem Viktorjem, in zdajci se mu je zasvetilo, da ji je moral ponevedoma zmešati štrečno. Z zadrego je pogledal stricu v obraz ter ga prijel za roko.

»Stric Viktor — kaj ne, da sem napravil neumnost?«

Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

Da ima gospa Ivanka srečo? Tako mislite sosedi, ker ji vedno vse gladko poteče. Gospa Ivanka pa pojasni: Sreča je v delu in v pravilni izberu sredstev za gospodinjstvo. Tudi pri perilu. Terpentinovo milo Zlatorog, ki jaz žnjim vedno perem, da vedno belo in duhteče perilo. To milo pere skrajno prizanesljivo in perilo traja dolgo let. To srečo si lahko vsak privošči.

Izid občinskih volitev

V nedeljo so bile v devetih občinah dravske banovine občinske volitve. V Leščah je zmagala napredna lista z nosilcem Pavlom Olipom; dobila je 178 glasov, a JRZ je kljub vsemu pritisku zbrala komaj 94 glasov. Lešani so s tem odločno pokazali, da ne marajo v občini razdora, ki ga jim hočejo vsiliti novodolžni slovenski radikali. V Tomišlju je dobila lista Antona Komšeta 111 glasov, a lista JRZ 166, ker je zaradi lažnivih vesti, ki so jih razširili nasprotniki, ostalo mnogo naprednih volilcev doma. Samo liste JRZ so bile v Begunjah, na Brezovici pri Ljubljani in v Zgornji Polskavi. V Zagorju ob Savi je dobila JRZ 1148 in socialisti 366 glasov; v Srednji Polskavi JRZ 124 in opozicija 88 glasov; v St. Ilju v Slovenskih goricah JRZ 453 in opozicija 113 glasov; v Kostanjevici na Krki pa JRZ 410 in opozicija 171 glasov.

DOPISI

GORENJI LOGATEC. V nedeljo 26. t. m. ob 16. uri nas bo obiskal Slovenski vokalni kvintet iz Ljubljane. Koncert bo nudil prvovrsten umetniški užitek. Vse ljubitelje petja vabimo na prireditev, ki bo v Sokolskem domu. — Tukajšnjemu sodišču

Viktor je zamahnil kakor bi vrgel nekaj od sebe. »Pusti, dečko! Nič posebnega ni. Rad bi samo prihranil Beatriki majhno osarjotčenje; zato nočem, da bi zvedela to reč. Govoriva rajši kaj drugega.«

To rekši je vzel Viktor iz predala pisalne mize fotografijo in zapisal pod njo s svojo krepko in značilno pisavo: »Najvišje dobro je resnica. Viktor Trtnik.«

Nato je podal sliko Janku. »Tako, fant — da me spet ne pozabiš.«

Janko je z veseljem sprejel darilo. »Tega se ti ni treba bati. Zdaj te prav gotovo ne pozabim nikoli več, tudi če te ne bi videl pol stoletja. Takrat, ko si odpotoval, sem bil pač še premlad, da bi te mogel prav spoznati.«

Viktor se je nasmehnil. »In zdaj meniš, da me poznaš?«

»Vsekako bolje nego takrat, in dovolj, da te več ne pozabim.«

Tisti hip je vstopil Kaluta-Baj. Janko je posvetil za nekaj časa svojo pozornost njemu. Viktorju je bil ta odmor dobrodošel: utegnil je vsaj premagati razočaranje.

Ljubke in mamljive zgodbe, ki mu jih je bila pripovedovala Beatrika o njegovi sliki, so dobivale povsem drugačno lice. Kakor je vse kazalo, se je bil dal oslepariti dekletu; vse lepe besede so bile zgolj njena laž. In čemu? Hotela ga je uveriti, da je igral v njenem mladem življenju vlogo junaka njenih sanj! Kaj je hotela doseči s tem? Brez namena pač ni lalala!

Jezil se je sam nase, da je skočil mlademu bitju na limanico kakor neumen kalin. In bo-

je bil z novim letom dodeljen avskultant g. dr. Kramberger.

GOVCE PRI SV. JEDERTI. Prizadeti posestniki in stanovalci iz Govce in Trnovskega hriba so se obrnili na sresko načelstvo v Laškem s prošnjo, da blagovoli posredovati pri občini Sv. Krištofu glede nastopnega: Dosedanja javna prevozna pot iz Pečice mimo kapele v Lišah v Trnov hrib, ki je bila edina prevozna pot iz Pečice v Trnov hrib, je uničena in je zaradi usedlin, povzročenih od izkopavanja premoega, tudi pešcem nedostopna. Ta pot je življenjske važnosti za prebivalce v okolici. Posestniki gozdov ne morejo prodajati lesa, ker prevoz ni mogoč. Druga pot, ki veže Trnov hrib na južni strani Lišah v Govcami, je postala nevarna in je za prevoz v sedanjem stanju nesposobna. Pod to potjo se je zadnja leta izkopaval premog. Po tej poti so posestniki iz Govc prevažali gnoj na svoje njive in vinograde v Trnovem hribu in svoje pridelke iz Trnovskega hriba v Govce. — Prebivalci iz Trnovskega hriba so si po tej poti dovažali iz Govc pesek, drva in druge potrebščine. Obe poti sta nujno potrebni. Ker sta zdaj nerabni, ne po krivdi prebivalstva, prosimo sresko načelstvo v Laškem in upravo občine Sv. Krištofa, da čimprej pozoveta krivca, naj poti spet popravi. Pripominjamo, da sta bila oba pota pred izkopavanjem premoega v dobrem stanju.

lela ga je misel, da se mora družiti toliko lepote in ljubkosti s tolikšno lažnivostjo. Zdaj je gledal Beatriko s čisto drugačnimi očmi.

Po Jankovem odhodu je stal še dolgo ves zamišljen pred svojo pisalno mizo ter se igral z bodalastim papirnim nožem v rezljani nožnici iz slonove kosti, ki je bila pokrita z različnimi skrivnostnimi znaki. Čudno trpek smehljaj mu je igral okoli ust. Pred njim je stala fotografija lepe nečakinje. Nedorložno in čisto so zrlle s slike njene oči.

»Ženske — ženske! Kdor vas smatra za resne in se vam podá, je izgubljen. Jaz stari osel bi bil skoraj padel v mrežo temu mlademu, koketnemu bitju. Nu, prav — izkušnja izmodri človeka. Položimo današnjo k dosedanjim in glejmo na mlado komediantko z višnje položaja. Pri vsej njeni lehkoživostni se mi zdi, da zna vendarle dobro računati, čeprav se ji vidi ta lastnost pri njeni popolisestri tako odurna, je rekel sam pri sebi.

Nato je premislil, kar mu je bil povedal Janko o Romani. Kaj je bilo zdaj resnica? To, kar mu je pravil Janko, ali ono, kar je bil slišal o nji od Beatrike in njene matere?

Morda je bilo vendar bolje verjeti Janku, ne Beatriki — tudi v tej stvari!

»Da bi človek vsaj videl svojim bližnjim v srce! Kako lahko in preprosto bi bilo potem življenje...«

Baš ko se je porodila Viktorju ta misel, je vstopil spet Kaluta-Baj. Prinesel je gospodarju pisma in časopise z bližnje pošte. Vse to je položil na pisalno mizo. Nato pa ni odšel, mar-

KRIŽEVCI PRI LJUTOMERU. Z od'okom banske uprave je razrešen občinski odbor občine Križevci pri Ljutomeru. — Na tukajšnji šolo je premeščena učiteljica Herzogova Gabriela, križevska domačinka.

NORŠINCI. Poslanec za ljutomerski srez g. Lukačič Avgust je imel pri nas lep obisk s sestankom svojih volilcev. Podal je izčrpna poročila o delu v narodni skupščini in o ukrepih, ki bi bili potrebni za omiljenje gospodarske stiske. Zborovalci so z zanimanjem sledili njegovim izjavam. Po sestanku se je razvila živahna razprava, med katero so se izrazili člani JNS za poživljenje nacionalnega delovanja.

SV. JEDERT NAD LAŠKIM. Dobili smo novega šolskega upravitelja g. Čikado, medtem ko je bil g. Vidmar premeščen v Ljubljano. Iz Brezna pri Sv. Jederti se je možna poštna uprava iz nerazumljivih razlogov prestavila v šolo pri Sv. Jederti. G. Kozole v Breznu je celih 10 let upravljal vse poštne posle v največje zadovoljstvo prebivalstva in pustil pismonoši 400 Din plače. Zdaj bo upravljal pošto g. Čikado. Pismonoša bo zdaj dobival za 100 Din nižjo plačo.

SV. JURIJ OB JUŽNI ŽELEZNICI. 80 letnica Osetove mame). Te dni je obhajala svoj god, nekaj dni poprej pa 80 rojstni dan na prijazni Goričici nasproti postaji vzorna posestnica Neža Osetova. Kljub visoki starosti še zmerom sama vodi lepo kmetijo. Doživela je bridke udarce usode. Razmerno še mlada je postala vdova. Sin Ivan, ki je bil določen za gospodarja, je padel v svetovni vojni, hčerka Marica je kot mlada Čajnova žena na Teharju postala žrtev materinstva, trije še živeči sinovi pa so v Mariboru: France je železniški uradnik, Andrej je vođa Jugoslovenske hranilnice in posojilnice Miloš pa je znani veletrgovec. Sama vedno zavedna Slovečka je tudi otroke lino dobri mamici še mnogo srečnih in zdravih let!

VELIKI DOLENCI. Uprava narodne šole je obdarovala za božič 90 otrok. K božičnici so prispevali banska uprava, Družba sv. Cirila in Metodá in krajevni šolski odbor. Vsem darovalcem se v imenu staršev iskreno zahvaljuje šolska uprava.

več je obstal pred Viktorjem vzravnat, z rokami prekrizanimi na prsih.

Viktor ga je vprašujoče pogledal. »Nu, Kaluta, ali marš kaj želiš?«

V temnih Indijčevih očeh se je zrcalila muha prošnja. Čez hip je pokazal na Beatričino sliko.

»Mlada miss sahib je dala Kaluti cvetlice in denarja — cvetlice za sahib, denar za Kaluto.«

V zadnjih besedah je zvenel zamolkel srd. Kaluta je bil ponosen in ni nikoli sprejel napačnosti. Sploh je odklanjal vse, kar ni prišlo od gospodarja.

Viktorju se ta ponos ugajal. »Ali si odklonil denar?« je vprašal.

»Da, sahib, Kaluta služi samo svojemu sahibu.«

»In cvetlice? Kje si pustil cvetlice?«

Indijec je pokazal z glavo proti vratom.

»Zunaj. Mlada miss sahib želi, da Kaluta postavi cvetlice na sahibovo pisalno mizo, zraven njene slike. Toda cvetlice miss sahib niso dobre, sahibu pa njih glava boli.«

Ni se zgodilo prvokrat, da je Beatrika poslala Viktorju po tej poti cvetja v okras njegove sobe. Doslej so taka darila zelo genila Viktorja: sprejemal jih je z veseljem in skrbno pazil nanje.

»Prav imaš, Kaluta, je rekel danes. »Pusti cvetlice zunaj; res me boli glava po njih.«

Indijčeve oči so se radostno zasvetile. Raz-

JARŠE. Delavno slovensko pevsko društvo »Lipa« priredi v nedeljo 26. t. m. ob 15.30 v Godbenem domu v Domžalah svojo prvo prireditev z obilnim sporedom. V prvem delu nastopi moški pevski zbor ter zapoje več priljubljenih pesmi, v drugem delu pa društveni dramski odsek z Vodopivčevo dramo »Na Visokem«.

Gospodarstvo

Tedenski tržni pregled

ZIVINA. Na ljublj. sejmu so bile za kg žive teže nastopne cene: volom I. po 3.50 do 4, II. po 2.75 do 3.50, III. po 2 do 2.75. Kravam debelim po 2 do 3.50, klobasaricam 1.50 do 2, teletom 4.50 do 5.50 Din. Prasci za rejo, 6 do 12 tednov stari, so se prodajali po 85 do 150 Din za rilec.

Mariborskem sejmu so prodajali: prasce 5 do 9 tednov stare po 70 do 130, 3 do 4 mesece stare po 150 do 200, in 5 do 7 mesecev stare po 230 do 300 Din. Prodajale po 5.50 do 6.50 Din za kg žive teže, odnosno po 7 do 9.50 Din za kg mrtve teže.

Sejmi

27. januarja: Litija, Vojnik, Vinica pri Cronlju;

28. januarja: Škofja Loka;

29. januarja: Rajhenburg, Sv. Jurij ob Taboru;

30. januarja: Rakek;

31. januarja: Dobova pri Brežicah;

1. februarja: Jurklošter.

Vrednost denarja

Na borzali smo dobili v devizah (s prišteto premijo):

1 holandski goldinar za 29.71 do 29.85 Din;

1 nemško marko za 17.56 do 17.70 Din;

1 angleški funt za 215.77 do 217.83 Din;

1 ameriški dolar za 43.35 do 43.71 Din;

100 francoskih frankov za 288.28 do 289.72 Din;

100 češkoslovaških kron za 181.05 do 182.16 Din;

Avstrijski šilingi v privatnem kliringu so bili po 9.32 do 9.42 Din. Vojna škoda se je trgovala po 351 do 352 Din.

križal je roke in naglo snel s prsta svoj čudni zlati obroč. Molče ga je pomolil gospodarju. Viktor je smehljaje pogledal nanj.

»Ali mi res ne misliš dati miru s svojim prstanom Kaluta?«

Indijčev pogled je gorel od vznemirjenja.

»Sahib naj ne dvomi! Sahib naj nosi prstan. Potem bo sahib videl ljudem v srce.«

Viktor se je neverjetno nasmehnil in zmajal z glavo. Kaluta mu je bil že večkrat ponudil prstan v darilo. Pravil mu je, da ga je dobil od svojega očeta na njegovo smrtno uro. Očetu pa je podaril prstan neki brahman, v zahvalnico ga je bil rešil iz velike nevarnosti. Po Kalutovem zatrdilu je odklovala prstan čudežna moč. Nenavadno jasno višnjevi kamen je imel baje lastnost, da je nazhanjal tistemu, ki ga je imel na roki, ali so ljudje, s katerimi je govoril, pošteni ali nepošteni, ali mu govorijo resnico ali lažejo. Tudi je nekaj pričal, ali mu bodo tisti ljudje v srečo ali v nesrečo. Dokler je ostal kamen jasen in prozoren, je imel njegov lastnik opravka s poštenimi in odkritostnimi ljudmi. Ako pa se je kamen skalil, kakor bi ga prepregel pajčolan ali kakor bi tekle mleko v čisto tekočino, je s tem svaril svojega lastnika pred človekom, ki ga je imel pred seboj.

Viktor je dobro vedel, da je Indija dežela nenavadnih skrivnosti in čudes; toda v čudotvorni učinek tega prstana vendar ni mogel verjeti. Vsakokrat je smehljaje zavrnil Kalutov dar. V svojem sedanjem pobitem in negotovem razpoloženju pa si je dejal, da bi bilo prav koristno imeti prstan, ako ga res odlikuje takšna

Drobne vesti

— **Velik izvoz svinj v Nemčijo.** Novosadska svinjerejska zadruga je sklenila z nekimi tvrdkami v Nemčiji pogodbo, po kateri bo dobavila Nemcem 40.000 zaklanih svinj. Svinje bodo morale tehtati najmanj po 100 kg.

— **Naš izvoz sadja v preteklem letu.** Po podatkih osrednje komisije za sadje se je naš izvoz presnega sadja od julija do konca lanskega leta v primeri s predlanskim gibal takole: **Jabolka smo izvozili 3270 vagonskih pošiljk** nasproti le 1200 v istem razdobju v prejšnjem letu. Izvoz presnih češpelj je znašal v tem razdobju 2900 vagonskih pošiljk nasproti 1700 v prejšnjem letu, izvoz grozdja pa 860 vagonskih pošiljk nasproti 200 v prejšnjem letu. Posamezne vagonске pošiljke so imele težo od 5000 do 12.000 kg.

— **Kateri so kmečki mlinci.** Na postavljenem vprašanju, kateri mlinci, odnosno mlincarji se smatrajo za kmečke mlince, je minister za trgovino in industrijo dr. Vrbanec zaradi pravilnega izvrševanja zakonskih predpisov dal naslednja navodila: Uredba z dne 4. julija l. 1934. o izvzetju kmečkih mlincov iz mlinske obrti izvzema kmečke mlince iz seznama obrti po točki 61. čl. 23. zakona o obrtih. Smoter te uredbe je, da poudari, da ni obrt delo, ki se mehanično izvršuje in ne zahteva nikake posebne izkušnje. Kot tako pa se lahko smatra samo ono, ki se opravlja s preprostimi sredstvi, to je delo, ki se opravlja z mlinskimi kamni. Mlinarsko delo, ki se izvršuje z uporabljanim napravam za čiščenje, presejavanje in tipiziranje moke, zahteva večjega izkustva, ki se lahko pridobi s praktičnim delom v dotični industrijski obrti. Na tako delo se se ne more nanašati gornja uredba, temveč je treba za to iskati kvalifikacije po odredbah zakona o obrtih. Gornje navodilo je minister poslal vsem banovinam ter gospodarskim zbornicam.

— **Ljubljanski velesejem bo imel letos dve glavni prireditvi.** Pomladi od 30. maja do 11. junija bo XVI. mednarodni vzorčni velesejem, ki mu bodo priključene še posebne razstave pohštva, avtomobilov, tkanin, modnih predmetov z modno revijo in gostilničarska in hotelirska razstava. Jeseni pa bo velesejem pod

čudežna moč. Želja po zlatem obročku ga je popadla s silo, ki se je sam ni vedel razložiti. Negotovo je pogledal slugo, ki mu je še vedno prošeče molil prstan nasproti.

»V dar ga ne morem vzeti, Kaluta. Toda odkupim ti ga.« je dejal.

Kaluta je odločno zmajal z glavo. »Ne kupiti sahib! Prstan izgubi čudodelno moč, ako ga prodaš. Svoboden dar se mora preseliti z roke na roko. Prosim, sahib naj vzame sahib ta prstan od svojega Kalute v dar! Kaluta dolguje sahibu življenje in vse kar ima.«

Indijčovo moledovanje je bilo tako muno, da je Viktor obotavljaje vzel prstan in ga nateknil. Izprva je mislil, da mu bo dosti prevelik, zakaj Kaluta je imel močno in mišičasto roko, dočim je bila Viktorjeva tenka in ozka. Toda čudno: trdi zlati obroč se je oprjel njegovega prsta, kakor bi bil elastičen.

Viktor je gledal nekaj časa nanj. Jasno in svetlo se je bleščal višnjevi kamen.

»Dobro, Kaluta, stori mi hočem po tvoji volji. Dokler boš ti pri meni, bom nosil ta prstan.«

Indijčeve oči so se zasvetile. »Kaluta ostane vedno pri sahibu. Sahib ne odslovi Kalute, drugače se uleže Kaluta pred vrata kakor zvest pes.«

Viktor mu je položil roko na ramo.

»Ne odslovim te, dobra duša, ako ne boš sam hotel. Velja tedaj: tvoj prstan vzamem. Toda dovoliti moraš, da obdarujem tudi jaz tebe. Zlato uro dobiš; vem, da si je želiš že dolgo. Kar jutri ti jo naročim.«

(Dalje prihodnjic)

imenom »Ljubljana v jeseni« od 29. avgusta do 9. septembra. Tej priložnosti bosta dali poseben poudarek zlasti velika vsedrjavna lesna razstava »Uporabljajmo naš les« in lovsko razstava. V zvezi s tema razstavama bo na velesjemu prirejen tudi živalski vrt z vsemi vrstami divjadi, kar je živi v naših gozdovih. Na jesenskem velesjemu bo zastopano tudi kmetijstvo in v zvezi s tem se priredita razstava govedi in banovinska razstava malih živali rejcev dravske banovine. Seveda bodo na tem velesjemu zastopane tudi industrija, obrt in trgovina, zlasti s sezonskimi predmeti.

— **Dražba kožuševine v Ljubljani** bo v ponedeljek 27. t. m., na kar opozarjamo vse, ki kožuševine še niso odposlali. Blago naj takoj pošljejo lovsko-prodajni organizaciji »Divji koži«, Ljubljana - velesjem.

Domače novosti

* **Kmečka zaščita in inozemci.** Zadnje čase je bilo sproženo vprašanje, ali so deležni kmečke zaščite tudi tuj državljan, če nimajo v naši državi zemljiško posest in če izpolnjujejo vse pogoje, pod katerimi so naši državljan deležni te zaščite. Mnenja so v tem pogledu deljena. Ministrstvo za trgovino in industrijo je bilo že naproseno, da uredi to vprašanje s posebnim pravilnikom. Najbrže tuj državljan v naši državi ne bodo uživali kmečke zaščite.

* **Žalostne številke.** Hudi časi, v katerih živimo, se kažejo najbolj v ogromnem številu rubežni. Tako je bilo lani pri mariborskem sreskem sodišču 9689 rubežni in izvršb.

* **Priprave za novo razpravo proti marsejskim atentatorjem.** Novosadski »Dan« objavlja v zvezi s skorajšnjim začetkom razprave proti marsejskim zločincem daljše poročilo o pripravah, ki se vrše za ta proces. Med drugim poroča, da se je te dni vršil skupen posvet sodnikov apelacijskega sodišča v Axu in zastopnikov policije in orožništva. Razpravljali so o varnostnih ukrepih, ki jih nameravajo oblastva izdati za časa marsejskega procesa. Za dobo trajanja razprave bo dostop v sodno poslovanje vsakomur brez izjem zabranjen razen sodnikom, stro-

kovnjakom, pričam, novinarjem in sodnikom osebja. Pri vstopu v razpravno dvorano bo policija strogo nadzorovala posestnike. Nadzorstvo nad tujci je bilo že te dni poostrejši, za časa razprave pa bodo vse ulice okrog sodne palače blokirane od policije in republikanske garde. Porotniki bodo pod posebno zaščito policije. Sploh bodo zdani vsi potrebni ukrepi, da se zagotovi nemoten potek razprave. Obtoženci očitno po navodilih svojih zaščitnikov še vedno odklanjajo novega zagovornika in vztrajajo pri svoji zahtevi, da jih brani izključeni odvetnik Desbons. To pa bi se moglo zgoditi le tedaj, če bi Desbons pomiloščen in bi ga znova vpisali v imenik odvetnikov, kar pa smatrajo v vseh pravniških vrstah za docela izključeno. Obtoženc groze, da bodo stavkali z molkom in da na stavljena vprašanja sploh ne bodo odgovarjali. To bi seveda razpravo zelo otežilo in onemogočilo vsako redno poslovanje. Novemu odvetniku Berthonu, ki bi v takem primeru najbrže odstopil od obrambe. V tem primeru bi sodišče postavilo zagovornika. Vse kaže, da s obtoženci in njihovi zaščitniki na vse načine prizadevajo, da bi razpravo onemogočili.

* **Invalidi so zborovali** te dni v Novem mestu. Zbor je otvoril predsednik organizacije g. Ivan Robas. V poročilu je predsednik omenil delovanje odbora v preteklem letu in poudarjal, da se ni moglo doseči izboljšanje invalidskega zakona, čeprav delujejo na to vse invalidske organizacije v državi. Našteval je krivice, ki jih s tem trpe vojne žrtve in vdove. Izpodbudil je zbrano članstvo k še vztrajnejšemu delu. Vsi invalidi, vdove in sirote naj se organizirajo, ker le z močno organizacijo je pričakovati uspeha. Za pomoč je naprosil tudi navzočnega banovinskega svetnika g. Vebleta in mu predložil vso bedo vojnih žrtev, katerim organizacija ne more pomagati, ker je društvena blagajna prazna. Poročila ostalih funkcionarjev so bila vzeta na znanje in so zborovalci dali staremu odboru razrešnico. K besedi se je javil g. Veblet in on je tudi pozval članstvo k vztrajnemu delu. Pri volitvah je bil za predsednika ponovno izvoljen g. Ivan Robas.

* **Smrt najstarejše Teharčanke.** Predzadnje nedelje je umrla na Tehariu v visoki starosti

91 let najstarejša Teharčanka, zasebnica ga. Marija Kvacova, mati pokojnega šolskega upravitelja v Smartnem v Rožni dolini Ivana Kvaca in profesorjeve vdove ge. Josipine Novakove v Celju. Pokojnico, ki je bila izredno blaga in odlična narodna žena, so položili na teharskem pokopališču ob veliki udeležbi k zadnjemu počitku. Bodi ji ohranjen časten spomin, svojcem naše iskreno sožalje!

* **V Bosni kosijo kmetje deteljo.** Tudi v Bosni imajo zredno toplo vreme. Po nekaterih vaseh kosijo kmetje deteljo, kakor da se že bliža poletje. Detelja je visoka 25 cm.

* **Pomlad na Dojenjskem.** Teloh in marjetice že povsod poganjajo in na sadnem drevju se napenjajo popki. Če bo še nekaj časa tako toplo, bo vse odgnalo in mraz, ki bo gotovo še nastopil, bo vse uničil.

* **Iz Rusije čez Jugoslavijo v Perzijo peš.** Te dni so prišli graničarji na Plaču neznanca, ki je prišel čez avstrijsko mejo skrivaj in brez potnega lista. Privredil so ga v Maribor, kjer so ga zasliali na obmejni policiji. Tu je pripovedoval zanimivo zgodbo svojega ahasverskega tavanja po svetu. Zove se Ivan Aksamit. Rodil se je v Omsku v Rusiji. Kot kmetijski delavec je bil zaposlen na državnih posestvih v bližini poljske meje. Leta 1933 je pobegnil na Poljsko iz Poljske in odšel v Rumunijo, od tam na Češko, potem v Avstrijo. Povsod se je preživljal s priložnostnimi deli pri kmetih. Zda ga je v Avstriji začela znana odredba o izgonu tujih delavcev. Njega so prijeli pri Deutschlandsbergu ter ga odpravili na jugoslovensko mejo preko katere so ga na skrivnem mestu pognali brez vsakih sredstev. Povedali so mu tudi, da bo najbolje, če pojde v Perzijo, kjer se baie gradi velika železniška proga, pri kateri bo dobil delo. Aksamit je res namenjen, da bo potoval v Perzijo peš preko naše države. Grčije in Turčije. Zaenkrat so ga pri nas še pridržali, da bodo preizkusili ugotoviti resničnost njegovih navedb.

* **Ljudskim odrom.** »Crna žena«, ljudska igra s petjem v treh dejanjih (osebe: 9 moških in 4 ženske) in drama iz kmečkega življenja v štirih dejanjih »Za grunt« (osebe: 7 moških in 7 žensk) se naročata na naslov: Redenšek Ivan, Domžale. Igre, katerih uprizoritev je mogoča na vsakem odru, priporočamo.

DOMA

Ker tudi proti večeru ni nehala deževati, je sklenila počakati še čez noč v koči. Spet je začutila, da je lačna, toda ni si mogla pomagati. Tu v gozdu ne bo mogla dobiti ničesar užitega.

Prišla je noč. Perina dolgo ni mogla zaspiti. Iz daljave je slišala zavijajoče glasove, ki so jo strašili. Ali so mar volkovi? Kar streslo jo je, če je pomislila, kaj bi bilo, če bi se takšna zver približala koči.

Okno je zamašila z dračjem in podprla vrata z brunom, ki je ležalo v kotu. Šele potem se je pomirila in zaspala.

Petje ptic jo je prebudilo. Odprla je oči in videla skozi střevo slaboten soj vstajajočega jutra. Drevje v gozdu je bilo še zmerom temno.

Dež je že ponehal. Niti najrahljši veter ni zibal vej. V vsem gozdu je vladala sveta tišina, ki so jo motile samo ptice.

Poslušala je in premišljala, ali ne bi vstala in nadaljevala svoje poti. Potem pa jo je zabolelo. Vlaga, ki je prepojila ves gozd, je premočila tudi njeno obleko. Zato je hitro vsala, da se ne bi prehladila, in šla dalje.

Čprav se je pomoči odpočila, so jo vendar po prvih korakih začele spet boleti noge. Kmalu pa je premagala bolečine. Solnce, ki jo je gredo v hrbet, je metalo dolge sence pred njo.

Tako lepa je bila vsa okolica, vendar pa je Perina ostala žalostna in obupana.

Premišljala je, kako bi prišla do denarja, da bi si lahko kupila jedi. Štiri dni bo morala še najmanj potovati, v žepu pa nima niti beliča. Če bi imela vsaj pol franka za kruh.

Ko bi mogla kje dobiti delo, da bi si nekaj prislužila! Saj ne bi bilo treba prav dosti.

In rešitev mora priti čimprej, kajti čutila je, da je slaba. Več dni je že stradala. Košček kruha, ki ga je prejšnji dan kupila, ni prav nič zalegel. Kaj bo, če se je bo polotila slabost sredi ceste, da bo morala leči v jarek? Ali bo prišel kdo, da bi ji pomagal, da bi jo rešil?

Čudne misli so jo obhajale. Najrajši bi bila kar umrla.

Če bi ji bil kdo pretekli večer, ko je z obupnim naporom prišla do koč v gozdu, rekla, da se bo kmalu nato vsa slabotna vdala smrtnim mislim, bi se mu bila zmejala.

Da, toda včerajšnji večer današnjemu dnevu ni bil prav nič podoben. Včeraj ji je ostalo še vsaj malo moči, ki jih je danes že pogrešala. Včeraj je lahko vsaj še trezno mislila, danes pa je bila vsa kakor omotična. Zdelo se ji je, da se ne sme preveč mučiti, zato je vselej, kadar jo je obšla slabost, sedla v travo, da bi se malo odpočila.

Ko je tako med potjo obstala pred njivo, kjer je rasel grah, je zagledala štiri dekleta svojih let, ki so prišla s starejšo kmetico na njivo, da bi jo obtrgale. Tedaj je zbrala ves svoj pogum, stopila čez jarek in se obrnila h kmetici. Toda ženska ji je že od daleč zaklicala: »Kaj pa iščeš tu?«

»Vprašala bi vas, ali vam lahko pomagam?«

»O, saj nas je dovolj.«

»Lahko bi mi dali za delo . . . karkoli.«

»Odkod pa prihajaš?«

»Iz Pariza.«

Najmlajša deklica je pogledala kvišku, premerila Perino od nog do glave, potem pa je zaklicala:

»Taki potepuhi! Iz Pariza pridejo in hočejo drugim ljudem odjesti delo.«

»Saj si slišala, da nikogar ne potrebujemo,« je ponovila kmetica.

Perini ni ostalo drugega, kakor da se vrne čez jarek na široko cesto.

»Glej!« je zaklicalo neko drugo dekle.

»Beži, beži, orožniki prihajajo!«

Perina je bila tako slabotna, da je kmalu se iz nje samo norčevale, so se začele na glas smeјati.

Perina je bila tako slabotna, da je kmalu docela omagala. Solze so ji stile v oči in skozi nje je videla pokrajino kakor skozi mešlo.

Kaj je storiš tem ljudem, da so z njo tako okrutni?

O, da, potepuhi prav tako težko najdejo delo, kakor novci na cesti.

Poskusila ga je že dobiti svojega poskusa pa se ni upala več ponoviti. Spet je šla dalje, kakor stroj, brez zavesti, brez misli.

Vedela je, nekaj časa bo še lahko hodila, potem pa ne bo mogla več.

Kaj bo potem?

Vročje opolniansko solnce jo je žgalo. Prišla je v neko vas, toda tam je še bolj pohitela, da ne bi ljudje pasli svoje radovednosti na njej. Zdelo se ji je, da jo vsi zasledujejo, da

ga življenja. Ko je po ločitvi šel nekoč v Ormož, je ločena žena vdrla v stanovanje ter mu odnesla neke predmete. Kmalu po tem dogodku si je Martin skuhal krompir in ga zabelil. Komaj ga je nekaj použil, mu je postalo slabo. Poklicani zdravnik je ugotovil zastrupljenje. Ker razen krompirja, za beljenega z mastjo, ni ničesar jedel, je menil, da je mast pokvarjena. In res je našel v njej več žoltnih kroglic, ki so se izkazale za arzenik. Tega dejanja je osumil svojo ženo in vodi o zadevi preiskavo okrožno sodišče v Mariboru. Prve dni v zakonu mu je žena nekoč tudi zaupala, da je za enega izmed otrok javila sodišču napačnega očeta, ki ji mora sedaj plačevati preživnino. Martin je po razdoru zakona to povedal prizadetemu, ki je proti njej takoj naperil tožbo in se je vršila v petek pred sreskim sodiščem pri Sv. Lenartu v Slov. goricah razprava, kjer je tudi Martin nastopil kot prič proti svoji ženi. Ko se je po razpravi napotil peš proti domu, ga je v bližini Juršincev dohitel brat ločene žene, ki se je pripeljal za njim s kolesom in se ga takoj dejansko lotil. Sunil ga je z nožem v odprta usta in mu povzročil na nebu močno rano. Nato pa ga je obdelal še z neko staro verigo po glavi, da je padel v nezavest, iz katere se je zbudil šele čez nekaj časa. S težavo se je zavlekel do neke hiše ter prosil, da so ga odpeljali v bolnišnico.

*** Dva skrivnostna umora.** V Petrovgradu so pred dnevi našli mrtvega industrijca

rane na glavi. Ambrozij je skopuh in pri 50 letih še vedno ženskar. Imel je mnogo sovražnikov, ker je ženske zalezoval. Te dni pa sta v starega železniškega mosta vrgla na prod truplo mlajšega moškega, ki je tako prerezan vrat kakor industrijec Ambrozij. Namesto onega zagonečnega umora ima preiskovalno oblastvo zdaj kar dva Gotovo, da je med njima neka zveza. Najbolj verjetna je še domneva, da je neznan umorjenec sodeloval pri napadu na nekoga, ki je potem pravi morilec na enak način usmrtil, da bi prikril svoj zločin.

*** Ukradeno kolo.** V soboto popoldne je koperski mojster M. Heič iz Ljubljane pustil kolo na dvorišču Delavske zbornice v Ljubljani in šel po opravkih. Ko se je vrnil, kolesa ni bilo več. Kolo je bilo znamke »Dürkopp« s ser. št. 99.948, črno pleskano in posamezni deli pokromani. Lastnik obljublja onema, ki mu vrne kolo, 200 Din nagrade!

*** 70-leten stavec obsojen na dosmrtno ječo.** V Čaku je stal pred velikim senatom 70-letni Radovan Curkič, ki je ubil 40-letno sosedo Ladoslavo, ji odsekal obe nogi in jo zakopal za svojo hišo. Obsojen je bil na dosmrtno ječo.

*** Ob vino in kolo.** Posestnik Kmetec Jožef iz Čukarje je prevažal skupno s posestniki L. Gergerjem Antonom iz Dragonje vasi vino. Ko sta ponoči pripeljala vino na dvorišče posestnika Lorgerja, je povabil Lorger Kmetca na večerjo. Med tem časom pa je nekdo ukradel z voza sodček z 20 litri vina. Čez nekaj dni nato se je pripeljal Kmetec s kolesom k Lorgerju, da požve za tatom. Kolo je prislonil pri večnih vratih in ko se je vrnil, ga ni bilo več. Naslednjega dne so našli kolo naslonjeno na vodnjak posestnice Drevenškove v Školah, z zvito in z razrezano pnevmatiko. Zadevo preiskujejo orožniki.

*** Poskušen samomor na sodišču.** V soboto se je na hodniku kranjskega sodišča odigral razburljiv prizor. Brezposelni čevljar Radon Franc s Suhe, ki so ga orožniki nedavno v Predosljah aretirali zaradi manjših tatvin in sleparstev, je sedel v zaporu. V soboto pa bi se morala vršiti tudi ločitvena razprava. Žena, s katero je grdo ravnal, ga ni marala več in se je hotela ločiti. Ko je sodni sluga privedel Radona iz sobe, kjer se je vršilo zaslišanje, je Radon iz jeze ali pa iz obupa potegnil nož in se sunil pod sroa. Kje je dobil nož, se ne ve. Poklicali so dr. Bežka in reševalno postaja.

Radon, ki so ga položili na nosilnice, je mislil, da mu bije zadnja ura. Poslovil se je in podal roko okoli stoječim tovarišem, pa tudi ženi se je srce omeščalo, da mu je podala roko. Potem so poškodovanca odpeljali na reševalno postajo Zdravnika dr. Bežek in dr. Fajdiga sta ga ponovno pregledala ter ugotovila, da je rana prav malenkostna in da je Radon sposoben za zapor, kamor se je moral takoj nato spet vrniti.

*** Ciganska nadlega.** Te dni se je pojavilo pet ciganov v vasi Preši pri Majšperku in skušalo na več mestih vlomiti. Obiskali so ponoči tudi Marčičevo gostilno ter so že sneli gostilniško okno. K sreči je v sosedni sobi spala prevžitkarica Terezija Marčičeva, ki se je zaradi ropota zbudila in napravila luč. Pri svitu luči je opazila pri oknu bradate obraze ter začela klicati na pomoč. Česar so se cigani prestrašili ter pobegnili v smeri proti Rogatcu.

*** Zagonetna smrt velenjskega konjača.** Prejšnji četrtek zjutraj je bil pozvan velenjski zdravnik g. dr. Vidmar k občinskemu konjaču Vinku Švenerju. Po navedbi njegove žene je možu nenadno postalo zelo slabo. Ko je prišel zdravnik k bolniku je mogel ugotoviti le še smrt. Ker se je zdela njegova smrt zagonetna, je bilo o tem obveščeno orožništvo, ki je uvedlo preiskavo, ki je dognala naslednje: Dan pred smrtjo so sedeli Stefan Melanšek, njegov brat Vinko, Avgust Brunšek in Anton Dedič v Tanjškovi točlinici v Velenju. Tja je prišel tudi pokojni Švener. Med pitjem se je razpletel razgovor med Švenerjem in Melanškom, ki ga je povabil k svoji mizi. Pred odhodom domov je povabil Melanšek konjača, naj prisede k njemu na voz, češ, da bo prej doma. Med vožnjo pa se je iz neznanh razlogov vnel med njima hud prepir. Kakor pripoveduje Martin Maurer, ki je to videl, se je zdajci pognal Švener z voza v beg, za njim pa Melanšek. Domneva se, da je prišlo med njima do dejanskega spopada. Ko je prišel Švener domov, je pripovedoval svoji ženi, da je bil napaden in je obenem pokazal svojo zlomljeno puško. Dejal je tudi, da bo napadalca prijavil oblastvu. Zdravnik pri mrtvecu ni ugotovil znakov nasilja. Znano pa je, da je imel pokojnik srčno napako. Napadalca Vinka Melanška so orožniki odvedli na sodišče v Šoštanj. Nadaljnja preiskava bo dognala, ali je napad na pokojnega sploh kriv njegove nenadne smrti.

*** Nevaren tat prijet.** Škofjeloški orožniki so izsledili že dolgo iskanega 28-letnega Jožeta Remca, ki ima na vesti vrsto tatvin in sleparstev. Remca so dobili prav težavno, ker se je vedno skrivaj pod tuji imeni, pa tudi poklice je hitro menjaval, kakor so pač nanese prilike. Izdajal se je za sobnega slikarja, za ključavničarja in slično. V roke pravice je prišel takole: Orožniki so dognali, da se skriva sumljiv človek v Lipici in v nedeljo zvečer se je odpravil komandir škofjeloške orožniške postaje g. Krainer, da ga spravi na varno, pa mu ni uspelo. Zjutraj ob 4. mu je bil spet na sledi. Zajel pa so ga šele potem, ko so dognali, da spi v Koroščevem skednju. Remca je velk grešnik. Priznava samo to, kar se mu dokaže. Izpovedal je le, da je ukradel dve kolesi in da si je prisvojil v Vodcah tujo harmoniko, vse ostalo pa zanika. Sumijo ga še cele vrste kaznivih dejanj, izvršenih v poslednjih mesecih v škofjeloški okolici.

*** Smrt zaradi žganja.** V Orlicji na Pohorju pri Ribnici na Pohorju je nenadno umrl posestnik Franc Vitrih. Bil je v neki tamošnji gostilni, ko je obležal pod mizo. Navzoči so mu takoj priskočili na pomoč ter so ga začeli polivati z mrzlo vodo, da bi ga spravili k zavesti. Toda vsa prizadevanja so bila zaman, zakaj kmalu so opazili, da je hropenje zastalo in da je Vitrih ostal negiben. Njegova usoda je zbudila precej govorice, ki so dale oblastvom povod za preiskavo. Zlasti se je razneslo, da se je Vitrih napil preveč žganja, kar je postalo zanj usodno, toda ne na lastno pobudo, marveč zaradi dobre volje nekaterih, ki so mu že pija-

nemu vlivali še žganje v usta. Preiskava naj dožene, koliko je na teh govoricah resnice.

*** Razbojnik Urbanč se bo 25 let pokoril v ječi.** Pred novomeškim malim senatom je stal 30-letni delavec Jože Urbanč, pristojen v Leskovec, zdaj kaznjenelec v novomeških zaporih. Ze 29. oktobra lani je bil obsojen zavoljo raznih hudih grehov na 10 let robije, nato bi ga pa še nadalje pridržali v varnem, ker je splošno nevaren ljudem. Urbanč je samo še čakal, da ga spravi v mariborsko kaznilnico, 15. decembra pa se mu je ponudila prilika za beg iz novomeških zaporov. Šestkrat je z bajonetom zabodel paznika Ludvika Tešarja in že je hitel po stopnicah v pritličje, skočil skozi okno in se skril v šupi na žagi, kjer pa so ga čez dobro uro orožniki že prijeli. Tešarja so pa prepeljali v bolnišnico, kjer je navzlic hudim poškodbam okreval. Urbanč je pred sodniki pritrdil, da se čuti krivega. Glavna priča Tešar je obširno popisal, kako ga je Urbanč prosil vode in ga nato napadel. Urbanč je bil obsojen še na 15 let robije in na trajno izgubo častnih pravic. Vse skupaj bo moral Urbanč presedeti 25 let.

*** Razburljiv napad.** Potniki, ki so se vozili te dni zvečer z Ješetovim avtobusom v Selško dolino, so bili priče razburljivega prizora. Ko je namreč privozil avto od Stare Loke proti Veštru in zavozil skoro do soteske pod Ljubnikom, so zdajci opazili v svitu močnih luči sredi ceste moško kolo. Avto so ustavili in ker ni bilo nikogar, so kolo naložili na voz. Toda le malo časa so vozili, ko so našli še klobuk in potem še čepico. Čudne najdbe si niso znali razložiti, dokler niso privozili do Janeza Š., ki se je ves krvav opotekal po cesti. Možaka so sprejeli v avtomobil. Povedal je, da so ga napadli. Bogve kako bi mu bila predla, da niso napadalci začeli avta, ki jih je zmotil, da so Janeza popustili in pobegnili. Ko so Janeza našli, je še nosil pri sebi debel lesen kol, očitno za obrambo. Ne ve se še, ali gre za osebno maščevanje ali za zavraten napad.

*** Hitro prijet vlomilec.** V zgornjem Radvanju je bil izvršen vlom v trgovino Ljudmilo Klavorove. Tezenski in studenški orožniki so kmalu dobili pravo sled ter je bil aretiran 36 letni Franc Črepinko, ki je prodajal ukradeno blago po Teznu. Pri njem so našli vsa ostala ukradeno zalogo. Pri zasliševanju je Črepinko priznal vlom.

*** Dva junaka noža obsojena.** Ljubljanski kazenski senat je obravnaval dva primera žalostnih junakov noža. Rudolf Mrzel je prišel prvi na vrsto. Tam v Štorovju pri Litiji so lani kuhali pri Božiču žganje. Ko so šli fantje domov, sta prišla v navzkrižje bratranca Rudolf Mrzel in Anton Božič. Prvi je drugega sunil z nožem v rebra na levi strani, da so bila ranjena pljuča. Poškodba je bila smrtno nevarna. Obtoženi Mrzel se je izgovarjal na silobran, česar pa ni mogel dokazati, kajti priča Božič je jasno izpovedal, kako je prišlo do prepira in poškodbe. Rudolf Mrzel je bil obsojen na 10 mesecev strogega zapora. Plačati pa ima poškodovancu 1000 Din za bolečine in 160 Din za druge stroške. Druga razprava je pokazala vse zverinsko početje nekaterih fantov, ki se napijejo in grede potem izzivati. Tam v Prebačevem pri Kranju je 7. decembra umrla neka ženska. Fantje so prihajali kropiti. Nekateri fantje iz Senčurja so prišli tja do zob oboroženi, tako mladoletnik Jože in njegov tovariš. Pred hišo mrliča se je razvil pravcat boj. Obtoženec Jože je z nožem sunil Janeza Pravharja naravnost v srce, tako da se je ta mrtev zgrudil na tla. Pravharjevi nasprotniki so nato še sirovo razgrajali po hiši in okrog nje. Izzivali so še druge fante in jim grozili. Celu po mrtvem so teptali in ga brcali, rabeč pri tem prav sirove izraze. Uboja obtoženi Jože, po poklicu pekovski pomočnik, slaboten mladenič, je bil obsojen na štiri leta in dva meseca robije.

Program radia Ljubljane

od 26. januarja do 2. februarja

Nedelja, 26. januarja: 8.00: Telovadba (Ciril Soukal). 8.30: Napoved časa, poročila, objava sporeda. 8.45: Ruske balalajke (vodi Kalčenko). 9.45: Versko predavanje (prior Valerian Učak). 10.00: Prenos cerkvene glasbe sv. Cirila in Metoda. 11.00: Zbor mladih harmonikarjev (pod vodstvom prof. Pavla Rančigaja). 12.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 12.15: Kar želite, to dobite (plošče po željah). 15.00: Kmetijski nasveti. 15.20: Kar imamo, to Vam damo (radijski orkester po željah). 16.00: Gospodinjska ura: Meso in tolšče v kmetijskem gospodinjstvu (Anica Lazarjeva). 16.15: Koncert radijskega orkestra. 16.45: Razvoj slovenske drame: uvodno predavanje, Ignacij Borštnik: »Stari Ilija«, ljudska igra (člani radijske dramske družine). 19.30: Nacionalna ura. 20.00: Napoved časa, poročila, objava sporeda. 20.15: Zenitovanjski običaji na Gorenjskem (episal Joža Vombarger; sodelovali bodo člani radijske dramske družine, radijski orkester, kvartet »Hmtadra«, kmečki trio, harmonika solo, fantovski kvartet, dekliški tercet in drugi). 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Koncert radijskega orkestra.

Ponedeljek, 27. januarja: 9.00: Šolska ura: Svetosavska proslava. 12.00: Orglje (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Reproduciran koncert sinfoničnih orkestrrov. 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18.00: Zdravniška ura: O tifusu (dr. Bogomir Magajna). 18.20: Lalo: Namouna, koncertna suita (plošče). 18.40: Kulturna kronika: Pregled našega izvirnega leposlovja v preteklem letu (prof. France Vodnik). 19.00: Nacionalna ura. 20.15: Proslava 100 letnice sv. Save, patrona šolstva (mednarodni koncert beograjske radijske postaje). 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Prenos lahke glasbe iz kavarne »Nebotičnika«.

Torek, 28. februarja: 12.00: Nekaj veselih domačih napevov (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Iz francoskih oper (radijski orkester). 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18.00: Analiza dveh Beethovnovih sonat (Jadviga Poženeva). 18.40: Filozofija združnega gospodarstva, II. predavanje (univ. prof. France Veber). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nacionalna ura. 20.00: Pesem in ples. 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.30: Angleške plošče.

Sreda, 29. januarja: 12.00: Iz daljnih krajev (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Revelerji, harmonisti in še drugi taki pevci (na ploščah). 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18.00: Otroška ura: Lisica zvitorepka (zvočna igra). 18.20: Izrezovalna dela (Zdravko Omerza). 18.40: Vzroki moralnega propadanja mladine (Vojko Jagodič). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nacionalna ura. 20.00: Prenos iz ljubljanske opere.

Četrtek, 30. januarja: 12.00: Vojaške godbe (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Razni šramli igrajo (plošče). 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18.00: Potovanje od zapada proti vzhodu (radijski orkester). 18.40: Slovensčina za Slovence (dr. Rudolf Kolarič). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, ob-

java sporeda, obvestila. 19.30: Nacionalna ura. 20.00: Gorenjski trio (Ahačiča iz Tržiča in Stanko Avgust). 21.00: IV. večer slovenskih skladateljev: Ekerjanc. 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 22.15: Radijski jazz.

Petek, 31. januarja: 11.00: Šolska ura: Živalski nagon, razum ali kaj — dvogovor (pogovarjala se bosta stric in Marko). 12.00: Baletna glasba (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.15: Razni jazzorkestri (plošče). 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18.00: Ženska ura: O olju (Milena Šerkova). 18.20: Roussel: Pajkova pojedina, suita za orkester (plošče). 18.40: Kaj moram vedeti o okrožnem uradu (Rudolf Smersu). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nacionalna ura. 20.00: Debussy: Peleas in Melisanda — opera (prenos iz Ženeve); v odmoru glasbeno predavanje in potem napoved časa, poročila, objava sporeda.

Sobota, 1. februarja: 12.00: Plošča za ploščo — napev v napev. 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Plošča za ploščo — napev v napev. 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18.00: Za delopust (igral bo radijski orkester). 18.40: Pereča zunanje politična vprašanja (dr. Alojzij Kuhar). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nac. ura: O Bosanski Gradiški (Zagreb). 19.50: Prenos iz Bosanske Gradiške (petje in glasba). 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Operetna glasba (radijski orkester).

ŠKOTSKA

Srečata se dva Škota in prvi vpraša drugega: »Ali si dobil moje pismo?«

Drugi: »Da, prijatelj.«

Prvi: »Pisal sem ti, da bi rad vzel tvojo hčerko za ženo. Tebi se pa ni zdelo niti vredno odgovoriti mi.«

Drugi: »Da, da, saj ni bila priložena znanka za odgovor...«

MOŽ BESEDA

Oče: »Mihec, dal si mi besedo, da se vrneš v pravem času domov, jaz sem ti pa dal besedo, da te našeškam, če se vrneš prepozno!«

Mihec: »Potem je v redu. Če jaz nisem držal besede, je tudi tebi ni treba!«

Listnica uredništva

Knežja lipa. Dolg in obresti za dolgove po uredbi za zaščito kmetov se plačujejo po določbah te uredbe. Dolgovni, ki niso zavarovani s hipoteko, zastarijo v treh letih in se ne dajo več iztožiti. Sicer pa vprašajte za nasvet kakšnega pravnikarja, ki mu morate natančno obrazložiti, kako je z vašim dolgom.

Planina pri Sevnici. Taki primeri so žalostni. Če bi vaš dopis objavili, bi lahko nastala tožba. Je boljše, da se ji izognemo.

Sv. Ana v Slov. goricah. Ker imamo toliko slik, ne vemo, katera predstavlja vašega moža. Moralj bi se prej oglašiti, ne tako pozno.

Virštanj. Brez podpisa!

Westfalsko. Več dopisov iz westfalskih krajev smo morali odložiti za prihodnje številko.

MALI OGLASI

Lisičje kože in kože divjačine prevzame v strojenje, barvanje in izdelavo po nizki ceni L. Roth, krznarstvo, Ljubljana, Mestni trg 5

NE ODLAŠAJTE! Takoj sedite in pišite na »Družinski tednik«, Ljubljana, Tyrševa cesta 29/Da, da Vam pošlje brezplačno začetek romana »Njena velika ljubezen«, dokler je še na zalogi.

JAMČIM

DA VAS BOM

REŠIL

BOLEČIN V NOGAH

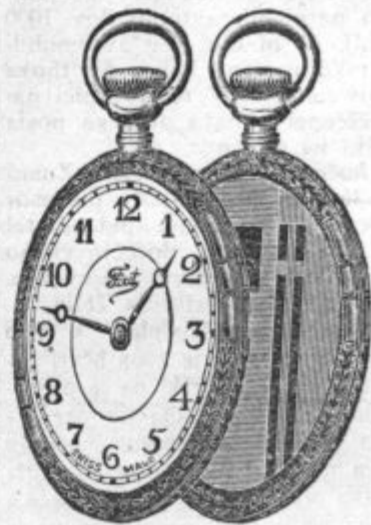
ali pa

ne boste plačali niti pare

Čemu trpeti muke, povzročene od kurjih oces, ki bodo in pečejo, ter od zateklih nog, bolečih žuljev in oteklin? Storitve se danes po nasvetu tega zdravnika in rešite se tega trpljenja za vedno. Nabavite si pri svojem lekarnarju zavoj Saltrat Rodella, znanega in slovitega sredstva. Dodajte ga vodi v toliki meri, da bo dobila voda mlečno barvo. Pomočite noge v to močno kislikovo kopeli; takoj, ko zdravilne soli prodre v kožno tkivo, boste občutili olajšanje. Oteklin in občutka, da nekaj peče, ne bo več v eni ali dveh minutah. Po nekaj kopelih se bodo kurja očesa tako omeščala, da jih lahko odstranite s koreninami. Po eni kopeli s Saltrat Rodellom boste lahko dosti kilometrov prehodili z ugodnimi občutki. Uspeh je zjamčen.

NOVOST! Samo Din 49.50

St. 62.300. Anker-ura
Pravi švicar. stroj
Dobra kvaliteta, lep
kromirani okvir
3 letna garancija
Din 49.50

St. 62.301. Ista z
osvetljenim kazaljem
in številčnico.
(Radium)
Din 59.50

Zahtevajte cenik, ki
ga vam pošlje vsak
teden in poštne
prosto.

H. SUTNER
LJUBLJANA 6

Lastna protokoli-
rirana tovarna
ur v Švic

LEN JE

Preddelavec: »Poglej, grdoba. Oni fant tamle vsakokrat nese po dve deski obenem, ti pa samo eno!«

Delavec: »Seveda, ker je prelen, da bi dvakrat hodil.«